ORDET FRITT.

Alla Svenska Canada Tidningens prenumerantar äro välkomna att yttra sig i denna afdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skrif endast på en sida af papperet och med bläck. 2 Skrif så tydligt, kortfattadt och på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande. 4. Anonyma uppsatser publiceras ej. — Red.

DET BADAR STORM.

När det redsar i vister, blodröda skyar
drogn ihop öfver slocknande dagar,
när med purprad mantel solgunden tager
sitt strålande afsked från fält och byar,
— då blir det storm innan natt är förbi.

När du känner dig glad som en lärka
och allting är rosigt, som rodnande himmel,
och din blick är lytt från hvardagens vimmel,
— då börja sorgerna förtrupp att värka.
Det blir storm färrän natt är förbi.

När du tror, du har framtiden för dig
stilagd så säker och bergfast som klippan —
du börjar att känna dig sorgfri som sippan,
i inbillningen med de höga jämnbordig,
— då blir storm innan natt är förbi.

Och du faller djupt, af skarorna beledd
och förskjuten kvart du dig vänder,
med endast en handfull af svartnade bränder
kvar på minnen, ty du var icke beredd
på storm innan natt var förbi.

Men i hvinande storm friskas luften opp
och maskler kårdna under piskande skum,
och stannet blir starkt, när ingen vekt får rum,
och i den själ spirar åter ett hopp
att alls blir godt sedan storm är förbi.

Oscar Swanberg.

Ett ord till Mr. Ch. Erickson.

Red. af S.C.T.

Med anledning af en del öfverraskande och rent af lögnaktiga framställningar som ristas af Mr. Charley Erickson i det af honom undertecknade brefvet om "Nykterhet och kristendom" i S.C.T. af den 12 november, beder jag vördsamt om plats för nedanstående:

Mr. Charley Erickson!

Det var med förvåning jag läste Ert smutsiga epos, och en känsla f bitterhet genomfor mig då jag under detsamma fann Edert namn. Jag lärde mig litet känna Eder under det föredrag Ni höll i Winnipeg om den kooperativa idén, och jag trodde då att jag hade en bildad, målmedveten arbetare-kamrat framför mig, och mitt sinne gladdes därvid. Jag har sedan, genom Er tidningskorrespondens, ytterligare stärkts i den tron, att Ni var en man och icke en eländig pratmakare och sunnhetsfanare. Men genom Ert senaste fräcka bref har denna min tanke om Er totalt slagit helt om. Jag trodde mig i Er se en vaken arbetare — ja, en tolk för icke endast kooperationen — ett af den vakne arbetarens bästa vapen — utan också för hela denna klass och den kamp den för öfver hela världen, en tolk för hvilken icke klasskampens vapen voro främmande. Men jag har misstagit mig. Nykterhetsrörelsen är också ett vapen i klasskampen — d. v. s. den abolitia. Är Ni en vaken klasskamrat inser Ni detta men eljest icke. Aldra minst trodde jag mig i Er finna en försvarare för den vacklande måttlighetsprincipen.

Mr. Carelius artikel afhandlade "Nykterhet och kristendom" och det spörsmålet han först formulerade var frågan: "Bör en kristen vara afhållsman"? Den frågan har ju legat närmare till hands för en "kristen" att svara på. Ni är ju icke vare sig kristen eller afhållsman — hvad var det Ni ville ha fram i Ert bref? Var det verkligen de två singen Ni anförde som slutsats? så fall vill jag med redaktionens tillåtelse i ett kommande nummer besvara särskildt de af Er gjorda uttalandena i frågan "Absolutism och Måttlighet", och hoppas jag Ni försvarar den sak, som till så stor del hindrat arbetarna i sin kamp och kooperationens utvecklande ihland dem. Nåväl, detta är saker vi vinnen vi kunna hafva olika meningar, men i ert bref, Mr. Erickson, finnes ett påstående, som jag i egenskap af goodtemplare uppfordrar Er att bevisa.

Ni säger tydligt och klart att det å vårs lokaler utspelas "de mest narraktiga ceremonikomedier". Hur vill Ni bevisa detta Ert påstående?

Jag vet att det finnes de, som ännu icke kunna styra sina okynniga fingerstumpar och tungspetsar då det gäller goodtemplarorden. Dock, hittills har jag kunnat, till denna kategori af sanningssökare, hufvudsakligast räkna personer inom det klerikala lägret, och jag vet nu äfven till hvilken kategori jag bör räkna Er.

Birds Hill, Man., den 17 nov. 1913.

Axel J. Carlson.

Ett självförsvar.

Nej, Mr. Svensen, så sannerligen om jag gör! Nämligen skäms. Känner mig inte uppmuntrad därtill. Tvärtemot: Jag är stolt och en känsla af glädje genomströmmar mig. Och hvarför? Jo, därför att jag, efter att gång på gång ha läst eder anklagelse, funderat, spekulerat, reflekterat etc. etc., har funnit att att jag, i trots af min, i mängas egon, konstiga syn på vissa saker och ting är i jämnvikten, i trots af min realism och andra slags ism som inte alltid så noga äfverensstämmer med godtfolks ideer och idealer, inte står så alldeles ensam om mina. Men jag kunde ju ändå förstå att man måtte gå till Sverige för att finna mitt andra jag.

Var det nu! Jo det var visst på det viset att S.C.T:s redaktör skref en präktig kritik öfver den amerikanska litteraturen, en kritik som det hittade på att hända att jag var enig i. Nu ville det väl ändå vara en smula "snjust" att skära alla amerikanska författare öfver en kam och kasta dem alla på skräphögen, och detta kan val heller inte gärna gå an när vi ha en Jack London ihland dem.

Jag har läst Jack London. Jag har studerat hans själaliv ty det kan man göra genom att läsa böcker. Jag har (i andanom) varit skeppskamrat med honom, varit skördearbetare tillsammans med honom, trampat öfver den amerikanska kontinenten med honom. Jag har vrit med honom som "buse" och jag har sökt att följa honom till ryktbarhetens höjder. Jag har blifvit innerligen införlifvad med honom genom hans författarskap.

Af eder anklagelse att döma har er svenske vän också kommit i själafrändskap med mästaren Jack London. Han har nog också haft något godt att säga honom. Så underligt det än kan vara så kan det ändock hända att vi ha kommit att bruka de samma ord. Sådant kan vara möjligt om man skrifver om samma ämne och är besjälad af de samma ideer och har samma mening om det ämne man skriver om.

Sådant har händt förr. Som ett litet exempel skall jag be att få nämna att jag för två och ett halft år sedan skref en anspråkslös liten dikt på norska: "Skriv hjem til din mor" och som blef infördt i en norsk-canadisk tidning här i Winnipeg. Nu går denna dikt igen i svenska tidningar, i svensk öfversättning, och med innehåll, meter och rytm i det närmaste öfverensstämmande med hvad jag "poetiserade" ihop för så lång tid sedan. Det är undertecknadt af en Tandberg. Men jag anklagar inte Tandberg, som om han skulle vara en "litterär tjuf", för det. Jag är nästan säker på att denne "poet" aldrig har sett mitt "opus". Men vi nada ha försökt att "stränga vår lyra" och sjunga om samma ämne. Båda ha vi haft samma tanke, och vår sångarmö har ihland hviskat de samma ord i våra öron. Ni har väl hört talas om tanke- och idéassociationer, eller hur? Och förresten: När något godt säges så skadar det inte att det återupprepas. Till och med våra goda präster bruka ju att "vända på fjärdingen" vid nyårstiden.

Au Revoir. Charley Erickson.

Winnipeg 13 november 1913.

Svar till Charley Erickson.

I Svenska Canada Tidningen af den 12 nov. återfinnes en artikel under rubrik "Nykterhet och kristendom", af Mr. Charley Erickson. Enär skrifvelsen i fraga är af sådan beskaffenhet att den verkligen borde hafva användts som material att fylla papperskorgen, borde den knappast beväradigas nagot svar, men såsom goodtemplare omöjligt kunna gilla ett sådant öppet anfall mot vara nykterhetsorganisationer, tar jag mig härmed friheten att med några få ord besvara den. Efter allt att döma har Mr. C. Erickson ej med vidare noggrannhet genomlast punkt 3 i de af redaktionen uppsatta reglerna för denna afdelning. Om så varit skulle han väl knappast nedlåtit sig att komma med sådana smutsiga tillmälen, hvilka samtliga visa den trängsynta blick skribenten har på vår tids sociala rörelser. Vid genomläsandet af artikeln, kom jag ofrivilligt att tänka på mannen, hvilken pr röntgenstrålar lät fotografera sin hjärna, icke endast för att öfvertyga sig själf att han verkligen hade en, utan fastmer att bevisa sina tvifflande vänner och bekanta att så var förhållandet. Otvifvelaktigt finna det flera, för hvilka en dylik procedur vore nödvändig. Är det möjligt, att en person med vara de gara upplysning, och som säger sig vara socialist, verkligen kan med sitt tankelif och sina ideer lefva femtio år tillbaka i tiden? Har Mr. C. E. några bevis som visa att rusdryckerna någonsin varit orsak till något godt. Och måttlighetsprincipens anhängare, Mr. C. E. inberäknad, hvilka samtliga pastås vara tänkande personer, har ni verkligen på måttlighetssupandeta grund någonsin genomfört något ädelt? Jag vill härmed återgifva en fråga, framställd af en af Amerikas mest erkända talare: "Måttlighetsupare, hvar är den man du narrade att taga första glaset"? Tänk på den frågan, Mr. C. E. Hur mången, hvilken nu går omkring som en fallen drinkare, har icke af en måttlighetssupare förledts att taga första glaset! Jag vill ej vidare taga tidningens utrymme i anspråk för att besvara alla de anspelningar skribenten gjort, men hoppas att en diskussion i detta ämne följer, då Mr. Charley Erickson får tillfälle att inhämta några nyttiga lärdomar, såväl om tidningsskrifveri, som grundsatser hvarpå våra nykterhetsorganisationer äro grundade. — Tony.

Missuppfattning.

Det står i tidningen, att Nils Olof Sjögren hade spändt sina hästar för tröskverket, men jag fruktar för, att hade det varit sanning, så hade det blifvit ungefär som om man hade spänt katten för hölasset, och Sjögrens hästar hade nog skenat mättligt den gången. Likaledes, att olyckan skedde den 21, och att Sjögren lefde till den 33. Det var heller icke sanning. Men nu vill jag i korthet berätta själfva sanningen:

Sjögren spände sina hästar för kabusen och gick fram och skulle leda dem, hvarvid hästarna togo i sken. Olyckan skedde den 28 ekt ungefär vid femtiden på e.m., och S. lefde tills elfvatiden p. e.m. den 29, och den 3dje nov. kl. 2 e.m. var begrafningen.

John Olofson.

Återfunnen.

Inwood, Man., 12 nov. 1913.

Svenska Canada Tidningen.

Ärade herrar! — I anledning af den notis om Efterfrågan af Karl Larsen från Hitagen: Sagda person har nu låtit höra af sig genom bref till mig; han är nu ute på skogsarbete i en camp cirka 90 mil från Le Pas, Man., och befinner sig v... därute.

Jag får därför tacka Canada Tidningen för den hjälp, den gifvit mig att återfinna min broder. Tecknar jag med hälsningar till S.C.T., högaktningsfullt —

Emma Mattson.

Från Liberty.

Den 11 nov. 1913.

Ärade Redaktion för S.C.T.!

Jag har varit på denna plats i åtta år, men har under denna tid aldrig sett något i Eder ärade tidning från denna plats. Men det är ju icke att undra på, ty Sveas söner och dottrar äro endast ett fåtal, och de, som finnas, äro för mycket amerikaniserade att befatta sig med svensk läsning.

Ja, emedan det nu ser ut som om debatten i dansfrågan och skolfrågan närmar sig till slutet, så skulle det ju vara ...ligt att något annat ämne, lika intressant, komme på tapeten. Hur skulle det vara t. ex. att ...fatt på nykterhetsfrågan? ... måttligheten-supen) synd? (Min mening är att det är synd.) Men jag tror nog det finnes mer än en, som vill emot bättre vetande förevara detta lika envist som både jämtlänningar och andra länningar försvara dansen. Men nog fick man lära mycket som man inte visste förr, i synnerhet då så lärda herrar som Mr. Carstein m. ... uppträda och ur sitt hjärtas fatabur utspy nade nytt och gammalt, i synnerhet om den lutherska kyrkan och dess präster. Tack, och åter tack! Hvarat hjärtat fullt är, däraf talar munnen. Kom igen, ty det är uppmuntrande, att det finnes så upplysta män inom våra landamären.

P. Larson.

Från Ainsworth, B. C.

D. 17 nov. 1913.

Ärade Redaktör!

Ännu en gång vill jag besvära er att ändra min adress. Jag är nu i en liten gruffstad här vid Kootenay Lake hvars namn är Ainsworth. Det är den naturskönaste plats jag varit bosatt i näst vår Storsjöstad där hemma i Jamtland. Här ha vi en varm källa, och vattnet är så varmt, att man kan nästan inte stå i det. Och så ha vi tre hotell här; ett är svenskt. Det tar ungefär tre timmar att gå härifrån till Nelson, där man kan finna svenskar, så det passar precis. De bruka ha dans där hvarje lördagskväll, och trefligt är det där, inte är det någon supning, som förstör glädjen, fast de dansa i ett hotell med krog. Men naturligtvis krogen är stängd efter kl. 10; sedan kunna de inte få en droppe, om de betalade aldrig så mycket för den. Jag skulle garna vilja se Västerbottningen och Svedberg här för att visa dem, hvad glädje man kan bereda sig själf och andra med en liten svängom. Jag säg i numret af den 29 oktober några ord från en ungdomsvän att man tar sig friheter på en dans som man ej kan tro sig ha rätt till på andra platser, men jag har sett ungdomar taga sig ganska stora friheter både på utflykter och andra ungdomsmöten både här och i gamla landet. Får nu sluta för denna gång med många hälsningar till tidningens redaktion och läsare, men mest till Jämtlandsflickorna från — Jämtlanning.

Från Kipling, Sask.

Den 12 nov. 1913.

Ärade Red.:

Ja, eftersom jämtlänningarna tycks ha gripits af en sådan lust att skrifva i vår ärade och intressanta tidning S.C.T., så får äfven jag försöka att skrifva några rader.

Grödan häromkring är den bästa som har varit på flera år. Hvetet har gått från 20 till 30 bush. pr acre, Marquis hvete från 30 till 47 bu. pr acre, och hafren från 40 och ända till 87 bu. pr acre. I trots af den ogynnsamma väderlek, som varit rådande i höst, så är tröskningen i det närmaste färdig. Nästan alla farmare häromkring sända sin spannmål direkt till Port Arthur och Fort William, så elevatorerna få inte mycken tortjänst. Tre a fyra vagnslaste afgå dagligen från Kipling station.

Det har nu en tid pågått en rätt liflig diskussion i dansfrågan, men som en del ha mycket svårt för att hålla sig till saken, så har diskussionen öfvergått mera till en nationalitetsfråga hvad jämtlänningar och västerbottningar beträffar. Men inte tror jag, att jämtlandsflickan från Kingman tänkte särskildt på de 60 jämtlänningar, när hon frågade, om det var synd att dansa; hon tänkte nog på dansen i allmänhet, vare sig det är jämtlänningar, västerbottningar eller nåfverbottningar som utföra den. Jag var 18 år, då jag lämnade Jämtland, så jag vet nog att jämtlänningarna tycka om att dansa, men i fråga om att supa och svära, så tyckte jag att de, som kommo från andra län (både Söder- och Västerbotten) voro de mest grofkorniga i sitt uppförande. En del af jämtarna, såsom hr Svedberg samt Jämtlandsflickan (Västerbottningens vis-a-vis) ha sprungit omkring och försökt att tramsa sig själfva på svansen, men kanske det är bäst att låta bli därmed, annars så kunde de ta fla omkull och bryta af sitt skarpa stålsvärd. Och då kunde vi med vårt försilfrade vapen komma och öfverrumpla dem. Vår ärade vän och gynnare hr Svedberg var vänlig nog att i sitt sista bref ge oss en liten vink om hur en gentleman bör vara. Tack för upplysningen, hr Svedberg, hjärtligt tack, kanske ni i fortsättningen kan komma ihåg någon mer god egenskap som en gentleman bör vara i besittning af, så var så god och tala om den, ty vi jämtar äro vetgiriga såväl som danslystna.

Får sluta nu, annars kanhända mitt kapitel blir för långt, så att jag maste fortsätta i nästa nummer. Med bästa hälsningar till Redaktionen, läsekretsen och alla jämtlandstöser från — Olle Jämtlänning.

Genmäle till Sven Svenske.

Lillesve, Man., d. 19 nov. 1913.

Ärade Redaktion af S.C.T.

I eder tidning af den 12te dennes var ett bref från denna trakt, undertecknadt af en Sven Svenske.

Jag vill härmed taga mig friheten säga att jag tycker att Sven Svenske har gått litet för långt, i det han tycks vilja nedsmutsa alla svenskarnes karaktär hir i Lillesve; och tycks vilja gifva publiken det intrycket att detta grannskap är en riktig "bushåla".

Det som S. S. säger om afundsjukan är sa fängt att jag vill helt ämpelt gå förbi det.

Om söndagsarbetet har Sven Svenske också förtagit sig, ty jag har nu lefvat här i öfver tre år, och har inte sett någon Lillesvebo arbeta på söndagen än. Men om där är någon enda som gör det så tror jag det är i nödfall. Men att de hällre hvila på en hvardag och så arbeta på söndagen är mig veterligt osanning.

Och nu vill jag svara på den delen af Sven Svenskes bref som handlar om svordom, rusdrycker, kortspel och ...era oseder som Sven Svenske påstår grassera så hemskt här i Lillesve.

Sven Svenske säger i sitt bref att de ofvannämnde fula oseder bedrifvas så lång lördagsnatten är. Häll, här är sannerligen ett stort misstag, som nedanstående fakta tydligen visa.

För det första så ha vi syföreningen "Premtidens Hopp" som då och då har sina tillställningar och dansar. De hafva sina tillställningar mest om fredagskvällen, och det säger sig själft att på lördagskvällen äro folket nöjda med att sofva, som de också göra. Det kan hvilken Lillesve-bo som helst intyga. Och om där är n..gon tillstallning på en lördagskväll så slutar det vanligen klockan tolf, eller när söndagen gor sitt inträde. På syföreningens baler och tillstallningar är kortspel förbjudet och jag har sett mycket litet af brännvin också.

Yessiree! Syföreningen har gjort mycket godt i Lillesve, och allting på deras tillstallningar går ordentligt tillväga. Också ha vi här en Ungdomsförening som äfven har sina tillstallningar då och då. I... deras tillstallningar och haber går också allting ordentligt tillväga. Så det är ju tydligt att Sven Svenske måste haft en stygg dröm om det svenska folket här i Lillesve.

Det är mycket sällan brännvin kommer med på några baler här, men när det kommer så är det vanligen i sällskap med en del isländingar.

Hvad som angår med flickorna här i Lillesve så tror jag att de äro utom all fara att blifva vilseledda här i Lillesve. Värre är det för dem nar de komma ut ifrån hemmet.

Till sist säger Sven Svenske att vi behöfva en präst här i Lillesve för att öppna våra ögon. Det ser ut som om Sven tror vi har inte hvarken hört eller sett en präst förut.

Här i Lillesve har det varit söndagsskola hela sommaren, förestådd af skolläraninnan. Nu har hon rest bort, men söndagsskola hålles allt fortfarande. Är inte det ett godt exempel på att det goda lefver?

Vi ha också haft besök af präst i sommar som hade flera "meetings" som voro alla väl besökta af folket.

Så jag tänker det svenska folket i Lillesve är nog inte riktigt så svart som Sven vill måla dem.

Nej, Sven, vi skall inte bara påpeka det dåliga utan säga något om det goda också, och framför allt hålla oss till sanningen.

Angående det att en del upplata sina hus för "snuskiga förehafvanden" så tar jag säga att om till att spela några "gamar" Whist är snuskigt så har nog Sven rätt, ty spela en game Whist det göra vi nog hvar vi samlas. Men jag har inte sett något riktigt kortspel här i Lillesve än, d. v. s. Poker och att spela om pengar.

Det hvad Sven säger om ynglingen som blef hemskjutsad är häller inte fakta. Pojken fick ett anfall af "cramps" när han dansade. Han var alls inte så öfverlastad som Sven vill påpeka. Det han säger om flickorna som satt och spelade kort med en hop fulla karlar är kort sagdt lögn.

Sven Svenske säger att han vill komma igen och det skulle vara roligt se hvad han har att säga nästa gång. Hoppas att han tänker sig litet för, och inte skammer ut oss svenskar med en hop osanningar. Jag vill nu inte taga opp mera plats i eder tidning och hoppas att det ofvannamnda kan upplysa den ärade läsarekretsen att Lillesve är inte riktigt so långt sjunket i moraliskt hänseende som vår vän Sven vill påpeka. Till sist en hälsning till alla tidningens läsare och Redaktionen. Tecknar — Bättvis.

Bland nordbor i Amerika.

Guldbröllup har i dagarne firats af mr. och mrs. Aug Roman i Tacoma, Wash.

Svenska-Monitoren i Sioux City, Ia., utkommer hädanefter sjuspaltig i stället för sexspaltid.

Klämd till döds mellan tvänne spårvagnar blef härom dagen 60-årige Harry Halvorsen i Chicago.

Hjärtligt hyllad blef nyligen på 80-årsdagen mrs Maria Bargren, moder till polischef Bargren i Rockford, Ill.

Silfverbröllop har i dagarne firats af mr. och mrs. Erick Peterson i Ishpeming, Mich. De erhöllo flera värdefulla presenter.

Vid 77 års ålder har John Lorentz Björkgren aflidit i Colfax, Ia. Han kom till Amerika 1868 och var en högt aktad man i samhället.

Svenska Nationalsanatoriet i Denver, Colo., har af stadsstyrelsen erhållit tillåtelse att anordna en "tag day" den 31 nästkommande december.

Stort arf. A. Hedeen, manager for Farmers Elevator Co. i Otho, Ia., har nyligen underrättas om att han i arf från en afliden onkel kommer att erhålla $67,000.

Nytt läkarekontor. Dr. E. I. Lindgren i Ishpeming, Mich., har i veckan öppnat sitt kontor i Fidelity bldg., Duluth. Sitt privatlasarett i Ishpeming har han sält till dr. Holm.

Uppfinning. G. Nord i Sioux City, Ia., har i dagarne erhållit patent på en "combination curry combs and brush", hvilken uppfinning han hoppas skall inbringa honom en liten förmögenhet.

A. W. Erickson i Buffalo, N Y., har efter många års tråget arbete för Pierce Automobile Co. vunnit erkännande och har befordrats till föreståndare för firmans agentur i San Francisco, Cal., dit han inom kort kommer att afflytta.

På rusdryckernas konto. William Lindstrom, en körare hos North Star Dye house, Minneapolis, Minn., blef häromdagen under ett slagsmål å en krog så illa slagen att han senare afled å svenska hospitalet. Han var 26 år gammal och ogift.

Aldrigt prudpar. 75-årige John Hanson i West Orange, N. J., firade nyligen bröllop med sin 70-åriga hushållerska mrs. Annie Sherman. Sönerna sökte visserligen förhindra giftermålet, men de gamla åldringarne förenade trots det sina öden.

Dödar mannen och begär lifförsäkringen. "Modern Brotherhood of America" har vägrat att till Mary Johnson i Omaha utbetala hennes mans lifförsäkring, emedan hon varit vållande till dennes död genom att i själfförsvar skjuta honom under ett gräl.

Dömd dråpare. Peter Möller i Portland, Ore, som för ett par månader sedan ihjälskött vår landsman Charles A. Brodie, har förklarats skyldig till dråp, för hvilket straffet är fängelse från 1 till 15 år. Hans fader, som är sjökapten, hade rest till Portland från Norge för att vara närvarande vid rättegången.

Var inte så barskrapad. William Larson i Rockford, Ill., som nyligen ändade sitt lif genom att hoppa i floden, efterlämnar enligt nu verkställd utredning öfver sex hundra dollar, placerade i stadens banker. Någon tanke på att mannen på grund af fattigdom tog lifvet af sig, kan därför icke gärna ifrågakomma.

The Swedish Horticultural Society of America hade sammanträde den 8 ds i Teutonia Assembly rooms, 16th st. och 3rd ave., New York. Mötet var ett af de bästa som hållits, tre nya medlemmar intogos. Utställningen var utmärkt bra och visade att de svenska trädgårdsmästarne stå högt inom hortikulturen.

Dödsfall. Målarmästaren John Sandberg i Kensington, Pa., afled nyligen efter en längre tids sjukdom i en ålder af 58 år. Han sörjes vid sitt frånfälle af efterlämnad maka, född Holmberg. Den hädangångne var en litterärt bildad man och högt aktad bland skandinaverna. En deputation svenskar följde stoftet till grafven.

C. A. Smith Lumber Co. har nu erhållit ersättning för den skada, som den stora branden inom deras timmerupplag vid Bay Point, Cal., förliden augusti månad förorsakade. Hela försäkringsbeloppet uppgick till $700,000 och uppskattades brandskadan till $542,601, som försäkringsbolagen fingo utbetala. Firman säger sig likval ha gjort en nettoförlust af $19,235.50. Elden rasade under två dagar och uppbrände alla timmerupplagen, men sågen och kontorsbyggnaderna räddades.

Afliden svensk botanist. I Eugene, Oregon, afled nyligen dr John B. Lieberg, svensk till börden, hvilken hade sitt hem i Leaburg, beläget 30 mil från Eugene. Han hade förr varit anställd vid landets skogsbyrå och ansågs som en af Förenta Staternas främste botanister. Han var vid sin död nära 60 år och fortsatte intill det sista sina botaniska forskningar. Han flyttade för fem år sedan till McKenziedalen, där han vid flodstranden byggde sig ett mycket vackert hem, och här ägnade han sig åt ifriga studier.

Ett mystiskt slut. Gustaf F. Palmer, som sedan 1882 vistats i San Francisco, Cal., och ägde en stor vänkrets bland landsmännen, tros ha fallit öfverbord och drunknat häromdagen utanför Lime Point. Han hade begifvit sig ensam ut på en fisketur från Sausalito, och det enda egendomliga därvid var att han lämnade sitt fickur till en bekant, innan han begaf sig ut. Andra fiskare sågo honom i båten utanför Lime Point, men senare observerade personer i en förbifarande motorbåt att båten var tom och togo den med på släp till Sausalito.

Svenska immigranter på äfventyr. En i Baltimore, Md., utkommande tidning hämta vi följande: Kyparen Henry W. Irenmonger blef funnen skyldig till att ha stulit $25 samt 20 svenska kronor. Vid förhöret framgick följande. Fyra svenska immigranter, Annie C. Fallgren, Lars Olson, Ragnhild Rundquist och C. Larson, hade på vägen till San Francisco från New York stannat i Baltimore för att byta om tåg. Under väntetiden hade de gått in på en mindre restaurant. Sedan de ätit lunch återvände de till stationen. Här upptäcktes det att miss Fallgrens handväska saknades. Immigranterna lyckades för en polis göra klart att de blifvit bestulna. Man kom snart underfund med att Irenmonger, hvilken var kypare på den restaurang där svenskarne intagit sin måltid, var den som begått stölden. Handväskan och dess innehåll påträffades i hans ägo. Som de fyra immigranterna icke kunde ställa borgen för att infinna sig i domstolen och uppträda som vittnen mot Irenmonger, blefvo alla satta i countyfängelset. De kunde icke förstå hvarför de beröfvades sin frihet och vädjade till Paul G. L. Hilken.

Vid Penna och Kompass. En af Stilla hafvets bästa navigatörer är kapten Andrew W. Nelson, befälhafvare på Pacific Mail-linjens i San Francisco ångare "Korea". Men kapten Nelson är ej blott sjöman och marinexpert, han är äfven författare. Hans i dagarna utkomna bok "Yankee Swanson" är ett arbete, som redan ådragit sig mer än vanlig uppmärksamhet. Den är dock förmodligen endast en början till hvad den litteräre kaptenen i en framtid kommer att skänka den läsande allmänheten. Kapten Nelson är alltigenom en "self made" man, och detta gör hans litterära arbete så mycket mera aktningsvärdt. Kapten Andrew Nelson är bördig från Höganäs i Skåne och är född den 5 jan. 1864.

Nytt svenskt sjukhus. För det nya svenska sjukhuset i Moline och Rock Island, Ill., har i dagarne ett väldigt insamlingsarbete af medel pågått med det resultat att inom Moline tecknats inalles omkring $31,000. En välbelägen egendom i Moline, ej långt från Augustana college, bestående af 5 acre samt boningshus på 14 rum har af vederbörande inköpts såsom plats för det nya sjukhuset. Priset är ovanligt lågt, blott $18,000.

Sigurd J. Erdtman, som vistats här i landet cirka tvenne år och varit anställd i svenska-amerikanska pressens tjänst, senast i Duluth, Minn., afreste häromdagen med ångaren "La Touraine" med Paris som resans mål. Erdtman skall där idka sångstudier bl. a. för den eminente sångläraren Jean de Reszke. Erdtman är nämligen den lyckliga ägaren af en tenorröst, som väckt ett stort uppseende och som lofvar att, då den hunnit få nödig utbildning, blifva något storslaget.

För någon tid sedan häktades i Chicago en person vid namn Albert Johnson på anklagelse för stöld. Han erkände först, men återtog därpå sin bekännelse under förklaring att den var aftvingad. Polisen fortsatte sina undersökningar och fann ut att Johnsons 65-åriga syster Carolina i Dallas, Wis., hade juveler och andra liknande saker på lager till ett värde af mer än $5,000. Det sades äfven att hon vid olika tillfällen skulle sålt saker till underpris, hvarför polisen är af den öfvertygelsen att hon varit sin broder behjälplig att sälja de saker, han påstås ha stulit.

Sorgliga nyheter om Arvid Åkerlind. Från den äfven i Amerika bekanta red. för Musiktidningen i Stockholm, musikdirektör A. O. Assar, har Nordstjernan i New York fått mottaga ett längre bref, hvilket skrifvits efter ett besök hos direktör Arvid Åkerlind, hvilken som bekant ligger svårt sjuk på Akademiska sjukhuset i Uppsala. Ur detta bref vilja vi göra ett par utdrag. Bl. a. heter det:

"Han har kroniskt njurlidande och blir aldrig arbetsduglig mer. Detta sade mig läkaren, då jag var där och hälsade på Arvid. Vid detta tillfälle anförtrodde han mig att han, Arvid, icke ägde någon sparad slant. Jag förstod att tanken härpå vållade honom lidande. Jag tänkte då på hura det skulle vara att meddela sångarbröderna därborta detta. — — — Jag har talat med musikhandlare Emil Carelius, ägare af firman Elkan & Schildknecht, Stockholm, Drottninggatan 28, att han tar emot möjligen inflytande medel och i sinom tid offentligen redogör för dem. För egen del kan jag omöjligen få tid med detta. Men jag skall hjälpa till här hemma i Sverige så godt jag kan på annat sätt. Till Amerika kommer säkerligen aldrig Arvid Åkerlind mer."

Af ofvanstående synes att Arvid Åkerlind befinner sig i en synnerligen svår belägenhet, dödssjuk och utan medel som han är. Till hans många vänner här och i andra delar af landet rikta vi en varm vädjan att nu då han så väl behöfver det efter råd och lägenhet lämna den gamle sångarveteranen finansiellt understöd. Som af ofvanstående framgår kunna bidrag sändas till Emil Carelius, i firman Elkan & Schildknecht, Drottninggatan 28, Stockholm, hvilken senare lämnar offentlig redovisning för influtna medel.

Ett farligt bränsle. Mrs. Mary Pearson i Worcester, Mass., var härförliden nära att spränga hela huset i luften. Hon fann nämligen åtta dynamitpatroner i källaren, och som hon ej visste hvad det var, tänkte hon kasta dem i spiseln, men åtrade sig i sista ögonblicket, fattad af en egendomlig aning. Polis tillkallades, och denne ombesörjde sprängämnets bortförande. Huru patronerna kommit in i huset är oförklarligt.

Afliden ålderdom. Nyligen afled i Lindsborg, Kans., denna stads äldsta invånare, mrs. Sara Nord i den höga ålderen af 97 år. Den aflidna föddes i Järda socken, Småland, den 25 april 1816 och framlefde där tillsammans med sin make den största delen af sin lefnad. I september 1885 efterskickades de gamla af sin dna redan förut här i landet bosatta dotter mrs. L. Philblad. Mannen afled den 27 okt. 1900, äfven han vid en ganska hög ålder. Sörjande vid den åldrigas bår stå nu barn, barnbarn och barnbarns barn. De fyra barnen äro mrs. L. Philblad, mrs. R. A. Thompson, Marquette, G. A. Nord i Kansas City samt en dotter i Sverige. Bland barnbarnen märkes läroverkspresidenten dr. E. F. Philblad och med. dr. Arvid Philblad i Kansas City.

Flicka led förfärligt.

Med reguliära mellanrum — säger, att Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound fullständigt botade henne.

Adrian, Texas. — "Med nöje lägger jag mitt intyg till den stora listan och hoppas, att det skall vara af inträsse för lidande kvinnor. För fyra år sedan led jag förfärliga plågor med regulära mellanrum. Sådana smärtor och kramp, svåra rysningar och smärtor i magen och slutligen blodflöden, att jag nästan blef blind. Jag hade fem läkare, men ingen af dem kunde göra mer än lindra plågorna för en tid.

"Jag såg eder annons i en tidning och beslöt att försöka Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound. Jag tog sju askar af det och använde två flaskor Sanative Wash, och jag är fullkomligt botad från mitt onda. Då jag började taga Compound, vägde jag endast nittiosex pund, och nu väger jag etthundratjugusex pund. Om någon önskar skrifva till mig personligen, skall jag med nöje besvara alla bref, och jag kan icke tala nog högt om Pinkham medicinerna." — Miss Jessie Marsh, Adrian, Texas.

Hundratals sådana bref, uttryckande taeksamhet för det goda Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound gjort, mottaga vi ständigt, bevisande pålitligheten af detta utmärkta, gamla läkemedel.

Om ni önskar speciellt råd, skrif till Lydia E. Pinkham Medicine Co. (konfidentiellt) Lynn, Mass. Edert bref skall öppnas, läsas och besvaras af en kvinna och hållas strängt hemligt.

NORTHERN CROWN BANK

HUFVUDKONTOR — WINNIPEG.

Grundfond (auktoriserad) **$6,000,000.** **Inbetaldt kapital $2,800,000**

Direktion: President ..... Sir D. H. McMillan, K.C.M.G.
Vice President ..... Capt. Wm. Robinson
Jas. H. Ashdown, H. T. Champion, Frederick Nation,
Hon. D. C. Cameron, W. C. Leistikow, Sir R. P. Roblin, K.C. M.G.

Alla slags bankaffärer utföres. — Konton uppföras å billiga villkor för enskilda, firmor, korporationer och sällskap. — Växlar dragas på alla platser i Sverige och Norge. Ni kan insätta en dollar. Räntan tillägges hvarje halfår. Särskild omsorg åt sparbanksafdelningen.

Cor. William & Nena Streets. **Filialer öfver hela Canada.**

TH. THORSTEINSON, Manager.

Imperial Bank of Canada

Etablerad 1875.

HUFVUDKONTOR — TORONTO.

Tecknadt kapital	$10,000,000
Inbetaldt kapital	6,925,000
Reservfond	8,100,000
Tillgångar	72,000,000.00

Växlar eller "Money Orders" utfärdas, betalbara till fulla värdet i Sverige och Norge eller hvarje annan plats i världen.

Högsta ränta gifves på sparbanks insättningar från $1.00 och mera.

D. G. ROY,
Manager Kenora-filialen.

6 Splendid Routes to Eastern Canada United States and Europe

LOW FARES for Christmas Holidays

ASK the AGENT

"$00" LINE

For Special Literature

TICKETS ON SALE
FOR EUROPE—DAILY, to Dec. 31, 1913.
For United States and Eastern Canada—Daily, Dec. 1 to 31, 1913

J. C. PETERSON
GENERAL AGENT, WINNIPEG, MAN.

F. E. Cole, Dist. Pass'r Agent Winnipeg, Man. — J. C. Pendergast, Trav. Agent Moose Jaw, Sask.
J. E. Dougherty, Trav. Agent Saskatoon, Sask. — J. H. Murtough, Trav. Agent Edmonton, Alta.

W. R. SHELDON, General